

Dosarul nr.3ra-1639/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (A.Braga)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A.Minciuna, V.Mihaila, V.Sîrbu)

ÎNCHEIERE

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Afina-VSH”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Afina-VSH” împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la anularea actelor de inspecție, obligarea de a restitui sumele achitate suplimentar și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 04 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Afina-VSH” și a fost menținută hotărârea din 10 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La data de 18 mai 2017 Societatea cu Răspundere Limitată „Afina-VSH” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la anularea actelor de inspecție, obligarea de a restitui sumele achitate suplimentar și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că la data de 16 februarie 2017 și 22 februarie 2017, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 1-IT din 20 iulie 2017, încheiat cu „Middleton Ventures FZE”, Dubai, UAE a importat în Republica Moldova 3 containere cu tutunuri uscate cu fum, conform facturii (Invoice) nr. MV/UT62/16-17 din 03 noiembrie 2016 în valoare de 26 730 de dolari USA, depunând la Biroul Vamal Chișinău declarațiile vamale în regim de import vamal definitiv (IM4) nr. 2070111034, 2070111044, 2070111054.

A menționat că valoarea în vamă a mărfii a fost calculată în conformitate cu metoda nr. 1 de calcul a valorii în vamă, la declarații fiind anexate toate actele justificative necesare pentru aplicarea acestei metode. Totodată, conform metodei de calcul nr. 1 au fost calculate plățile vamale aferente importului realizat în mărime de 194 304,81 de lei, însă colaboratorii vamali au insistat la modificarea declarațiilor depuse.

A susținut reclamantul că din fiecare container au fost prelevate probe la materia primă importată, fiind transmise la laboratorul vamal, dar fără nici un rezultat.

A declarat reclamantul că SRL „Afina-VSH” a efectuat expertiza materiei prime la Centrul de Testare și Controlul Calității SA „Tutun – CTC”, care a emis Raport de încercări Nr. 4 și care, în totalitate, a confirmat coincidența mărfii declarate cu marfa prezentată spre vămuire, însă nici acest act nu a fost recunoscut de către colaboratorii vamali.

A indicat că colaboratorii vamali în baza art. 199 Cod Vamal, au refuzat să perfecteze declarațiile vamale, insistând la depunerea declarațiilor noi.

A relatat reclamantul că DV nr.2070111034 din 16 februarie 2017 a fost înlocuită cu DV nr. 2070113128 din 22 februarie 2017; DV nr.2070111044 din 16 februarie 2017 a fost înlocuită cu DV nr. 2070113139 din 22 februarie 2017, DV nr.2070111054 din 16 februarie 2017 a fost înlocuită cu DV nr. 2070113134 din 22 februarie 2017, ultimele ulterior, la insistența colaboratorilor vamali au fost retapate, iar apoi au fost anulate de către colaboratorii vamali.

A specificat reclamantul că, deși organul vamal dispunea de suficiente temeiuri pentru aplicarea metodei de calcul nr. 1, acesta, contrar dispozițiilor legale, nu a acceptat valoarea în vamă declarată și a condiționat vămuirea mărfii declarate la prețul de 31,99 de lei/kg, ce prezintă un preț dublu față de prețul efectiv plătit.

A menționat că nefiind de acord cu valoarea în vamă stabilită de către organul vamal, au fost impuși să declare marfa în regim vamal de antrepozit vamal (IM7), astfel, la data de 28 februarie 2017 depunând declarațiile vamale nr. 2070115120, 2070115126, 2070115131 cu aprecierea valorii în vamă conform metodei nr. 1.

La data de 22 martie 2017 SRL „Afina-VSH” a depus declarația de import (IM4) nr. 2070122934 din 22 martie 2017 cu aprecierea valorii în vamă după metoda nr. 1, iar Biroul Vamal Central repetat a refuzat acceptarea determinării valorii în vamă după metoda nr. 1 și a emis un act de inspecție nr. 2070122934 din 22 martie 2017 cu privire la majorarea valorii în vamă a mărfii importate.

A remarcat reclamantul că pentru preîntâmpinarea reținerii producerii bazate pe utilizarea materiei prime importate, primind actul de inspecție nr. 2070122934 din 22 martie 2017, un container cu materia primă a fost declarat în regim vamal de import definitiv (IM4), conform cerințelor colaboratorilor Biroului Vamal Centru, cu majorarea valorii în vamă până la 31,99 de lei/kg, achitând plăți vamale în sumă de 125 793,65 de lei, ceea ce constituie suma dublă față de suma de 64 660,93 de lei declarată inițial, conform documentelor.

A menționat reclamantul că, la data de 05 mai 2017 a depus declarațiile vamale de import (IM4) nr. 2070137373 și nr.2070137389 cu aprecierea valorii în vamă după metoda nr. 1, anexând toate documentele necesare procedurii de vămuire, însă nici de această dată metoda de apreciere a valorii în vamă nu a fost acceptată de Biroul Vamal Centru și în acest sens au fost emise actele de inspecție nr. 2070137373 și nr.2070137389 din 05 mai 2017.

A concluzionat reclamantul că, aplicarea unei alte metode de calcul în vederea stabilirii valorii în vamă a mărfii de către organul vamal este ilegală, deoarece organului vamal i-au fost prezentate toate actele necesare în vederea stabilirii valorii

în vamă a mărfii în baza metodei nr. 1, motiv pentru care și a solicitat, anularea actelor de inspecție nr. 2070122934 din 22 martie 2017; 2070137373 și 2Q70I37389 din 05 mai 2017, emise în privința SRL „Afina-VSH” și încasarea sumelor excesiv plătite, cât și încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecare a pricinii.

Prin hotărârea din 10 ianuarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 04 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de SRL „Afina-VSH” și a fost menținută hotărârea din 10 ianuarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că în rezultatul controlului documentar s-a stabilit că datele din acte sunt insuficiente întru declararea valorii în vamă în baza prețului efectiv plătit sau de plătit și există discrepanță între prețul declarat și valoarea mărfurilor identice anterior importate.

Astfel, Biroul Vamal Centru, pentru confirmarea valorii declarate, a solicitat să se prezinte contractul aferent tranzacției și acordurile adiționale la el în original, corespondența comercială purtată în vederea încheierii și negocierii prețului, documentul de plată pentru cheltuielile de transportare, comenzile de livrare, oferta de preț de la producător și vânzător, contract pentru transport, catalog, factura (invoice) a țării de expediere a mărfurilor, catalog, declarația de export care conține semne de autentificare, alte documente și informații care sunt în măsură să dovedească realitatea valorii anunțate. La fel, i-a fost comunicat că, sunt în drept să declare valoarea în vamă a mărfurilor prin aplicarea metodelor alternative prevăzute de art. 12-17 din Legea cu privire la tariful vamal sau să solicite amânarea determinării definitive a valorii în vamă, valoarea provizorie utilizată pentru calculul garanției constituind 31,99 de lei/kg.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că declarantul SRL „Afina VSH”, nu a prezentat actele solicitate de către organul vamal, dar a ales să plaseze mărfurile importate în regim de antrepozit vamal.

La 16 octombrie 2018, Societatea cu răspundere limitată „Afina-VSH” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 04 iulie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 16 octombrie 2018 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Afina-

VSH” este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Afina-VSH”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Afina-VSH”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Afina-VSH”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru